LUKIŠKIŲ AIKŠTĖ 2019 KOVO 11 Su visų mūsų švente!

Esame piliečiai, mylintys Lietuvą. O tarpe mylinčiųjų nebūna buhalterinių atsiskaitymų. Jei mylime Lietuvą, tai mylime, nes ji vieninteliai mūsų namai. Nemylėsime - neliks Lietuvos. ŠIANDIEN LIETUVA YRA ČIA.

Susirinkome žinodami ko susirinkome. Žinodami, kad laisvė be atsakomybės - tik materialinių poreikių tenkinimas, kad keiktis viešoje erdvėje, niekinti ir žeminti kitus nėra laisvė. ČIA yra SKIRTIS tarp idėjos žmonių ir žmonių asmeninės naudos. Piliečių lygybė nenusako jų vertės.

NUOMONĖ NEATSTOJA ŽINOJIMO. Daug kalbėti, bet negirdėti kitų, kalbėti neišmanant dalyko tai tuščios statinės bubenimas. VALDININKŲ naudojimasis be atsakomybės ir kompetencijų piliečių sutektomis jiems jėgomis yra nusikalstamas.

APIE TEISINĮ NIHILIZMĄ. Įstatymas sako: nežinojimas neatleidžia nuo atsakomybės. Štai todėl esame čia.

Žinome, kad pirmieji šios aikštės idėjos formuotojai architektai broliai Algis ir Vytautas Nasvyčiai. Žinome, kad jų idėjų pagrindu buvo suformuotas ir priimtas 1999 metų Seimo nutarimas ..... dėl Lukiškių aikštės pertvarkos į Pagrindinę Reprezentacinę Valstybės aikštę , pasirašyta Seimo pirmininko prof. Landsbergio. Kodėl ši aikštė, kaip vienintelė tinkamiausia mūsų atgimusiai Valstybei nuo Klaipėdos iki Vilniaus, šiandie yra mums matomo apgailėtino vaizdo?

Kodėl aikštėje plevėsuojanti viena seniausių Europoje Valstybės vėliava Konstitucijoje neįteisinta jai derančiu vardu, bet tik vėliau ir tik poįstatyminiais aktais, kaip Istorinė Valstybės vėliava? Konstitucijos formavimo metu LHK buvo teikusi savo rekomendacijas. Kur jos šiandien?

Kodėl konkursus aikštės idėjai ir plastikai organizavo, ar į juos kišosi tam neturintys kompetencijų valdininkai? Užtenka paminėti buvusią Kultūros ministrę p. Ruokytę, su iki šiol tebedirbančia jos komanda kartu su ŠMC, ir miesto meru p. Šimašium.

Beje apie ŠMC valdančią buvusius Dailės parodų rūmus ir atstovaujančią tik vieną postmodernistinę ir globalistinę dailės kryptį. Tokiu būdu ŠMC yra vienintelė iš visų dailės krypčių, turinti rezidenciją ir tiesiogiai remiama iš biudžeto. Tam pačiam Šiuolaikinio meno centrui buvusi kultūros ministrė p. Ruokytė buvo pavedusi organizuoti paskutinį aikštės konkursą. Rezultatus matome. O kas atsakys už išleistas lėšas ir sugaištą laiką?

APIE PLASTINĮ NIHILIZMĄ daug klausimų:
Kodėl per 30 METŲ trukusius aikštės konkursus Dailės akademija, kaip svarbiausia dailės ir architektūros ugdytoja, tylėjo? Kodėl joje ugdomi tik saviraiškos monstrai ir kadrai verslui? Gal dėl to ir tylėjo. Čia svarbu ar Dailės akademija skirta tik tam? Gal dailininkas skirtas ne tik saviraiškai, bet ir būti piliečiu, išsilavinusiu inteligentu - humanitaru?

Kodėl Architektų sąjunga negynė aikštės prigimtinių savybių ir jos simbolinės prasmės: ne tik partizanų, bet visų žuvusių už mūsų Valstybę?

Žinome, kad svarbiausias Valstybės simbolis yra jos herbas. Kodėl visų konkursų organizatoriai nesikreipė į LIETUVOS HERALDIKOS KOMISIJĄ?

Polemikoje apie Lukiškių aikštės pertvarką taiklus Prezidentės komentaras, kad ji nemėgsta paminklų. Šiuo atveju negalima su Ja nesutikti. Tikrai pirmiausia turtų būti architektūrinis ANSAMBLIO IDĖJOS sprendimas nuo Tauro kalno iki Jokūbo ir Pilypo bažnyčios su heraldikos ir skulptūriniais akcentais. Kas ir buvo teigiama pirminiame 1999 metų Seimo dokumente.

TURIME, KĄ TURIME. Prabėgęs laikas rodo: Ne tik Švietimo, bet ir Kultūros ministro skyrimas turėtų būti ne kurios politinės partijos, bet Valstybės Prezidento prerogatyva.

Arvydas Každailis,
Esu nepartinis, nemanau esąs visažinis, tik taip matau kultūros vyksmus Lietuvoje.